

slag, bemærke, at det paagjældende Sted i sin Tid udtryffeligt blev kjøbt af Staten, for at den kunde arrondere sine Skovgrænser, at det tidligere har været Bolig for en Skovbetjent og atter er bestemt dertil, saa at det efter min Mening vilde være aldeles ufornuftigt nu at indrømme Beboerne af dette Sted og flere andre lignende Steder, der ligge inde i Skove eller i Ranterne deraf, en Berettigelse til at komme ind under Loven af 8de April 1851, en Berettigelse, som de ved Lovens Givelse ikke forudsattes at have. Her — siger jeg — vilde det være uforstandigt, thi saadanne Enclaver som disse ere Noget, der i høi Grad ødelægger en Skov, og det vil være en meget væsentlig Anstødssteen for enhver Lysthavende, naar der ligger private Eiendomme inde i eller i Ranterne af disse Skove. Jeg maa derfor paa det Bestemteste sætte mig imod, at dette Endringsforslag vedtages, da jeg anseer dets Forkastelse i den Grad for vigtigt, at jeg tvivler paa at kunne benytte Loven, dersom man vedtager det.

Winther: Jeg bemærkede udtryffeligt, da jeg før havde Ordet, at jeg ikke vilde gaae videre ind paa det Spørgsmaal, om Ministeriet havde havt Ret eller ikke til at undlade at anvende Loven af 8de April 1851 paa de omtalte Steder. Naar den ærede Minister iøvrigt bemærkede om et Sted, hvis Eier har indgivet et Andragende til Rigsdagen, at der med Hensyn til dette fandt saadanne særlige Forhold Sted, som han nævnte, saa var dette jo blot en Retfærdiggjørelse for Ministeriets Optræden i denne enkelte Sag; men Grunden til, at jeg har stillet mit Forslag, er den, at der er en større Deel Steder — det er ophøst, at der er 14 — og det er dog ikke sagt med Hensyn til alle disse 14 Steder, at der finder slige særlige Omstændigheder Sted, ligesom det ogsaa maa bemærkes, at dette Forslag er aldeles almindeligt, og forsaavidt nogle af de andre Steder, der høre ind under andre Skovstræninger, der ere bestemte til Afhændelse, oprindeligt maatte have været Bøndergods, vil efter min Mening den nævnte Lovs Bestemmelse ogsaa kunne komme til Anvendelse paa dem. Naar jeg har foreslaaet, at man skulde ind-

rømme disse Leiere en saadan Begunstigelse, at man tilbød dem deres Steder tilkjøbs, førend man solgte dem ved offentlig Auction eller tilbød Andre dem, saa ligger jo deri ikke nogen Hindring for Ministeriet for efter en saadan Overdragelse til Vedkommende at foretage en Udløsning af deres Rettigheder. Det er nok muligt, at dette ikke vilde være den forbelegtigste Maade for Statskassen, det erkjender jeg fuldkomment; men naar Statskassen i det Hele har villet vise Fæstere og Leiere paa Domainerne saadanne Begunstigelser, seer jeg ikke, at der er nogen Anledning til at lade de her omhandlede være en Undtagelse, og den Omstændighed, at det under Forhandlingerne om Loven af 1851 fra een eller anden Side har været forudsat, at disse Steder ikke henhøre under samme, beviser Intet med Hensyn til, om de henhøre derunder eller ikke; thi det er aabenbart, at der i saa Fald burde have staaet en udtryffeligt Undtagelse derom i Loven. Altsaa denne Omstændighed kan ikke gjøre, at Thinget ikke skulde kunne gaae ind paa nu at vise saadanne Begunstigelser mod disse Folk, som det tidligere har viist mod alle andre Fæstere paa Statens Domainegods. Naar den høitærede Minister erklærede, at disse Steder ikke vare Bøndergods, vil jeg dog bemærke, at der ikke i Lovens § 1 er givet nogen nærmere Bestemmelse af, hvad derved forstaaes, end at det er det Gods, som er bortleiet eller bortkøbt til Gaardmænd eller Huusmænd, tilhører Staten og henhører under Domainestyrelsen. Alle disse Egenstaber findes ved disse Steder. Jeg seer altsaa ikke nogen som helst Grund til ikke at hde disse Mænd de samme Begunstigelser, som Staten iøvrigt har ydet Fæstere og Leiere paa sine Domainer. Jeg skal iøvrigt ikke opholde mig længere ved dette Punkt, Enhver kan jo let see, at det er et Billighedshensyn, jeg forlanger taget, jeg gaaer ikke ind paa Retspørgsmaalet. Der vil komme et senere Standpunkt, som jeg allerede har omtalt, hvor jeg vil indlade mig i Trætte med Ministeren om, hvorvidt han har havt Ret til at nægte Afhændelsen af visse enkelte Steder i Henhold til Loven af 8de April 1851; men det foreligger ikke her.